

woordige wetgeving en de groote verkeerdheid van de groote bescherming der woordmerken wordt betoogd. Moge hierdoor al een belangrijke tak van nijverheid worden begunstigd, slechts in zooverre heeft de nijverheid aanspraak op bescherming van staatswege, als zij werkelijk nut voor de bevolking oplevert. De schrijver zou de bevoegdheid willen verleend zien aan de bondsregeeringen, om te waarschuwen tegen bepaalde middelen, en de bladen, welke advertenties voor zulke middelen bevatten, te noodzaken, deze waarschuwing op een in het oog loopende plaats te drukken.

Op de jongste algemeene vergadering der American medical Association heeft de voorzitter besproken den 8-jarigen arbeid van den Council on pharmacy and chemistry en diens boek: *New and non official remedies* (zie bldz. 1256). Hij klaagt er over, dat nog niet alle ernstige fabrikanten hun medewerking verleen, en dat nog vele geneeskundige bladen advertenties opnemen van ongewenschte middelen. Ook ziet hij in, dat het boek niet de beste gids is voor de keuze van geneesmiddelen, omdat de oude niet worden genoemd en veel nieuwe volstrekt onnoodig zijn, maar worden vermeld, omdat zij nu eenmaal geen zwendelmiddelen zijn. Toch acht hij de groote offers aan geld en werkuren niet nutteloos. Het aantal nieuwe specialités neemt telken jare af, de geneeskundigen wantrouwen ze meer dan vroeger, lichtzinnige aanbevelingsartikelen zijn zeldzamer geworden en de reclame rustiger en behoorlijker (*Therap. Monatshefte*, October 1913).

DE VRIJHEID VAN DEN ARTS OM NAAR BESTE WETEN TE HANDELEN. — In het vorige jaar werd bericht, dat een ziekenhuisdirecteur in Engeland was genoodzaakt tot ontslagneming, doordat hij bij de behandeling der roodvonkpatiënten zich niet kon voegen naar den wensch der regenten, die de methode van MILNE (Ol. Eucalypti uitwendig) wenschten toegepast te zien, vermoedelijk in de meening, dat besmetting daardoor onmogelijk en gasthuisverpleging in vele gevallen overbodig zou worden. Zeldzamerwijze werd de houding van den directeur op de juiste waarde geschat door de bevolking en werd hem een huldeblijk aangeboden.

In een ander stadje heeft nu de gemeenteraad weder partij gekozen voor de methode van MILNE. De vroede vaders wilden één of meer verpleegsters belasten met deze behandeling bij alle patiënten, die niet naar het ziekenhuis zouden gaan. Een arts, lid van de gezondheidscommissie, weigerde eenig aandeel te hebben in een dergelijk opdringen van een behandelingswijze aan de practizeerende geneeskundigen. Nu werd een nieuwe raadsvergadering gehouden, waarin, ondanks krachtigen tegenstand van een geneesheer-raadslid, werd besloten, aan de geneeskundigen ter plaatse mede te deelen, dat hun patiënten door verpleegsters op de wijze van MILNE zouden worden behandeld. Het „Local Government Board” zou worden verzocht om goedkeuring van dit besluit (*Hospital*). Zóó zal het wel goed gaan, onder de „verduisterde despoten” van onzen tijd!

PINKHOF.

INGEZONDEN.

ALGEMEENE NOODZIEKENFONDSEN.

De mobilisatie van ons leger in verband met den dreigenden oorlogstoestand heeft aan vele gezinnen de kostwinners ontnomen. Vele jonge huishoudens met en zonder kinderen zijn op deze wijze ontbloot van alle inkomsten en de groote ontberingen, die daar zullen moeten worden geleden, zullen zich ook openbaren bij het ziekenfondswezen. Velen zullen niet in staat zijn de wekelijksche contributie te blijven betalen en het gevolg daarvan zou zijn, dat deze gezinnen uit de ziekenfondsen moeten worden geroyeerd, wanneer niet op andere wijze hulp wordt verleend. Het afdeelin

fonds te Alkmaar, door geneeskundigen en apothekers opgericht, heeft reeds een schoon voorbeeld gegeven door alle gezinnen, waar de kostwinner is opgeroepen, vrij te stellen van premiebetaling. Dit is natuurlijk alleen mogelijk geweest door de hulp der medewerkers, geneeskundigen en apothekers, die gedurende dien tijd afstand hebben gedaan van hun honoraria.

Het schijnt, dat dit voorbeeld navolging vindt, want reeds andere ziekenfondsen, die de gewoonte hebben hun leden na 3 weken wanbetaling te royeeren, hebben thans aan geneeskundigen en apothekers verzocht om dezen termijn te stellen op 3 maanden. Andere willen daarvoor hun waarborgfonds gebruiken. Het eerste verzoek is o.a. uitgegaan van verschillende ondernemersziekenfondsen, die reeds de gewoonte hadden de 3 weken onbetaalde contributie te verhalen op artsen en apothekers, zoodat het ziekenfonds zelf gevrijwaard werd van al dergelijke schadepostjes. Ook nu schijnt een zelfde taktiek gevolgd te worden en wanneer deze wijze van doen gevolgd werd, zouden de ziekenfondsdirecties en ondernemers de rol van edele weldoeners vervullen ten koste van de beurzen hunner medewerkers. Het is allermint mijn bedoeling om een dergelijk vaderlandslievend streven te willen tegengaan, integendeel ik meen dat dit bij alle artsen en apothekers de meest mogelijke sympathie moet hebben en dat het ieders plicht is om in deze moeilijke tijden zoo veel mogelijk de lasten gelijk te verdeelen. Wanneer de directies van ziekenfondsen deze kosteloze geneeskundige hulp ten laste brengen van de medewerkers, zullen sommigen daaraan zeer groote offers moeten brengen, terwijl anderen, die veel beter deze lasten zullen kunnen dragen, daarvan vrij blijven, ook zelfs indien zij zelf met de grootst mogelijke bereidwilligheid zich daartoe aanmeldden.

Mij dunkt dat de oplossing voor deze zaak moet gevonden worden in de oprichting van algemeene noodziekenfondsen. De leden van alle ziekenfondsen, die ter vervulling hunner militaire plichten zijn opgeroepen, behooren in dit ziekenfonds te worden overgeschreven, nadat onderzocht is, of alleen dit de oorzaak is van hun onvermogen om de wekelijksche contributie te voldoen. Aan dit noodziekenfonds behooren de ondernemers of directies van ziekenfondsen, die er prijs op stellen na afloop van deze tijden hun leden terug te krijgen, een nader te bepalen contributie bij te dragen, waaruit dan de hoogst noodzakelijke uitgaven voor het ziekenfonds worden bekostigd. Ieder geneeskundige en ieder apotheker, die daartoe bereid is, verleent aan dit ziekenfonds kosteloos zijn hulp, d. w. z. zijn arbeid wordt hem niet vergoed en alleen de noodzakelijkste onkosten, zooals drukwerk, grondstoffen die voor het bereiden der recepten noodig zijn, worden uit de inkomsten vergoed. De administratie van het ziekenfonds, het toezicht op de inschrijving van leden enz. moet eveneens kosteloos geschieden door een belangelooze commissie uit de goeude burgerij, die op deze wijze met artsen en apothekers samenwerkt om de nooden dezer dagen te lenigen. Leden van ziekenfondsen, wier directies niet bereid zijn hunnerzijds bij te dragen in deze zeer gereduceerde kosten van het noodziekenfonds, behooren ook te worden opgenomen in het noodfonds, maar deze directies verliezen daardoor het recht dat na afloop van deze tijden de leden wederom tot hun ziekenfonds toetreden. Voor deze zullen wel op andere wijze fondsen bijeen te brengen zijn door steun van gemeentewege enz. om ook voor hen in den nood te voorzien.

In bovenstaande heb ik een schets gegeven, hoe ik meen, dat door samenwerking een doel te bereiken is, dat zeker bij velen sympathie heeft, doch dat anders zou uitgevoerd worden ten nadeele van enkelen, die hetzij onder den druk der ondernemersfondsen, hetzij door gevoelens van anderen aard een last op zich nemen, die gezamenlijk behoort te worden gedragen. Aan de plaatselijke organisaties zij een en ander ter overweging aanbevolen om tot een goede uitvoering te geraken.